Lieta Nr.11088129215/K29-1721/15

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2015.gada 14.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
ar sekretāri Nadīnu Grišuli
tulku Taisiju Rogožkinu
piedaloties prokurorei Santai Bergai
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.
Pārbaudījusi un izvērtējusi krimināllietas materiālus tiesa

konstatēja

/pers. A/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšanu), iekļūstot dzīvoklī.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: /pers. A/ ar personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk tekstā – personu), pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, līdz 2015.gada 23.maija pulksten 09.00, vienojās izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, iekļūstot dzīvoklī un pielietojot draudus un vardarbību pret personas paziņu /pers. B/.

Īstenojot noziedzīgo nodomu, kur katram bija sava loma kopīga noziedzīga nodarījuma realizēšanā, rīkojoties saskaņoti, persona un /pers. A/ devās uz personai zināmo /pers. B/ dzīvesvietu /adrese/. Persona un /pers. A/, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, laika posmā no pulksten 09.00 līdz pulksten 09.50, ieradās pie nama /adrese/ ieejas, konstatēja, ka kāpņu telpas durvis aprīkotas ar kodu atslēgu un iekļūt mājas kāpņu telpā nav iespējams, devās uz mājas pagalmu, kur atradās ar slēdzeni slēdzamas durvis, kuras /pers. A/ ar kāju izspēra. Pēc tam persona un /pers. A/ uzkāpa uz ceturto stāvu, kur persona nospieda dzīvokļa Nr.16 zvana pogu. /pers. B/ atvēra dzīvokļa durvis, savukārt /pers. A/ uzreiz pavērsa pret /pers. B/ līdzi paņemto gāzes pistoli, tādējādi draudot pielietot vardarbību. /pers. B/ pret sevi pavērsto gāzes pistoli uztvēra kā reālus draudus savai dzīvībai un veselībai, atgrūda /pers. A/ roku un izrādīja pretošanos. /pers. A/, nolūkā pārvarēt /pers. B/ pretošanos, ne mazāk kā divas reizes izšāva no gāzes pistoles un veica vairākus sitienus ar gāzes pistoli pa /pers. B/ galvu un seju. Šajā laikā, kamēr /pers. A/ pārvarēja /pers. B/ pretošanos un ar viņu cīnījās kāpņu telpā, persona iekļuva dzīvoklī Nr.16 un no tā nolaupīja /pers. B/ piederošās mantas:

-0,47 *euro;*

-50 Dānijas kronu banknoti, kas atbilst 6,70 *euro* (Latvijas Bankas noteiktais pārdošanas kurss uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi 7,46050 *euro*);

-mobilo telefonu Sony D2203 Xperia E3 (copper) 169 *euro* vērtībā, kurā atradās Zelta Zivtiņas karte 1 *euro* vērtībā;

-mobilo telefonu Nokia 10 *euro* vērtībā, kurā atradās Amigo karte 2,89 *euro* vērtībā;

-melnu datora somu 35 *euro* vērtībā ar dokumentiem bez vērtības, kuru persona izmeta pa dzīvokļa istabas logu uz pagalma pusi, lai vēlāk paņemtu.

Pēc cīņas /pers. A/ pameta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu, izejot no dzīvokļa, viņam sekoja persona.

Laupīšanas rezultātā /pers. B/ tika nodarīti sekojoši miesas bojājumi – šauta brūce pieres labajā pusē, brūce labās uzacs virspusē, brūce pakauša rajonā kreisā pusē, kas ar 2015.gada 27.augusta dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr.26 – 2508 ir atzīti par viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no septiņām līdz divdesmit vienai dienai.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un uzturēja pirmstiesas kriminālprocesa laikā pieteikto lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētais atzina cietušā /pers. B/ pirmstiesas procesā pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 32,09 *euro* apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 3000 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, noklausoties prokurores Santas Bergas viedokli, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas kriminālprocesa laikā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā vainīgā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas noteikumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešās daļas nosacījumiem tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati – agrāk tiesāts četras reizes:

1) 1999.gada 31.martā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta ceturtās daļas, 204.panta otrās daļas, piemērojot Latvijas Krimināl kodeksa 42.panta nosacījumus, sodīts ar nosacītu brīvības atņemšanu uz trim gadiem, ar pārbaudes laiku uz trim gadiem;

2) 2005.gada 30.decembrī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, sodīts ar brīvības atņemšanu uz astoņiem gadiem, ar mantas konfiskāciju un policijas kontroli uz diviem gadiem;

3) 2006.gada 1.jūnijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem, ar policijas kontroli uz diviem gadiem;

4) 2012.gada 12.novembrī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu desmit mēnešiem, ar policijas kontroli uz diviem gadiem. Spriedums stājies spēkā 2012.gada 18.decembrī. 2014.gada 7.jūlijā atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas no Jēkabpils cietuma. Pamatsods ir izciests, papildsods nav izciests. Izskatāmais noziedzīgais nodarījums izdarīts 2015.gada 23.maijā – papildsoda izciešanas laikā. (1.sējums 189. – 192.lietas lapa, 2.sējums 50. – 51.lietas lapa)

2015.gadā apsūdzētais trīs reizes saukts pie administratīvās atbildības, neprecējies, apgādājamo nav, līdz apcietinājumam strādāja autoservisā, no 2005.gada slimo ar C-hepatītu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais izskatāmo noziedzīgo nodarījumu, kas vērsts pret citas personas īpašumu, izdarīja viņam piespriestā papildsoda policijas kontroles izciešanas laikā saskaņā ar 2012.gada 12.novembra Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu. Kopumā apsūdzētā uzvedība un rīcība liecina par to, ka nepieciešamos secinājumus pēc iepriekšējām sodāmībām viņš nav izdarījis, tāpēc tiesa nav ieguvusi pārliecību, ka /pers. A/, atrazdamies brīvībā, atkal neturpinās izdarīt noziedzīgus nodarījumus. Papildus tiesa ņem vērā apsūdzētā personu raksturojošās ziņas un viņa veselības stāvokli.

Tiesas ieskatā, nosakot apsūdzētajam sodu brīvības atņemšanas veidā, tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka izskatāmajā krimināllietā ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un atbildību pastiprinošs apstāklis.

Papildus tiesa ņem vērā arī to, ka iztiesāšanā apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu un piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Tiesa ir konstatējusi, ka ar 2015.gada 3.decembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu /pers. A/ notiesāts pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu noteiktajam sodam daļēji pievienots neizciestais papildsods policijas kontrole pēc 2012.gada 12.novembra Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas sprieduma. Galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz deviņiem mēnešiem un probācijas uzraudzība uz vienu gadu. Šis tiesas spriedums nav stājies likumīgā spēkā, tāpēc izskatāmajā lietā tiesai nav likumīga pamata atkārtoti piemērot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajam /pers. B/ ir radīts mantisks zaudējums 32,09 *euro* apmērā, ko apsūdzētais atzina pilnībā, līdz ar to augstāk norādītais mantiskais zaudējums ir piedzenams no

apsūdzētā /pers. A/.

Izvērtējot cietušā /pers. B/ pieteikumu par viņam nodarīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām 3000 *euro* apmērā, ievērojot apsūdzētā /pers. A/ izdarīto smago noziegumu un tā izdarīšanas raksturu, kura rezultātā cietušais /pers. B/ guva vieglus miesas bojājumus ar veselības traucējumu, vērtējot cietušajam /pers. B/ nodarītā morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, kā arī cietušajam nodarīto psihisko traumu, tiesa atzīst, ka cietušajam ir tiesības saņemt no vainīgās personas, tas ir, no apsūdzētā /pers. A/ kompensāciju par morālo aizskārumu.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. B/ pieteiktā kompensācija par viņam radīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām nav apmierināma prasītajā – 3000 *euro* apmērā un, tiesas ieskatā, cietušajam atbilstīgs morālā kaitējuma atlīdzinājums nosakāms 800 *euro* apmērā.

Tiesa izskaidro, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešajā daļā noteikto, ja cietušais /pers. B/ uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu diviem mēnešiem, bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Soda termiņu /pers. A/ skaitīt no 2015.gada 14.decembra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda termiņā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanu no 2015.gada 2.jūnija līdz 2015.gada 4.jūnijam un apcietinājumu no 2015.gada 4.jūnija līdz 2015.gada 14.decembrim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstāt negrozītu /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli apcietinājumu.

Piedzīt no /pers. A/ 32,09 *euro* (trīsdesmit divi *euro* 09 centi) par labu cietušajam /pers. B/.

Cietušā /pers. B/ kompensācijas pieteikumu par noziedzīgā nodarījuma rezultātā radītā morālā aizskāruma atlīdzināšanu apmierināt daļēji un piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ atlīdzību par morālo kaitējumu un fiziskajām ciešanām 800 *euro* (astoņi simti *euro*).

Lietiskos pierādījumus – piekaramo atslēgu, slēdzeni, vīli un knaibles, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus – nomazgājumus no palodzes, nomazgājumu no sienas, nomazgājumu no kāpnēm un divas čaulas, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus – mobilo telefonu Sony Xperia, mobilo telefonu Nokia ar Zelta Zivtiņas karti, vadītāja apliecību, 50 Dānijas kronas, 0,47 *euro* un plecu somu, kas atgriezti cietušajam /pers. B/, atstāt cietušā /pers. B/ rīcībā.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2015.gada 21.decembrī.

Tiesnese **Ieva Kulagina**